

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej (pag. 1-3 şi 4-a).
Solemnitatea depunerii coroanelor de flori la monumentul eroilor sovietici (pag. 4-a).
Adunarea festivă consacrată celei de a 10-a aniversări eliberării Romîniei (pag. 4-a).
Toate forţele pentru terminarea treierişului (pag. 5-a).
Sărbătoare în gospodăria colectivă (pag. 5-a).
Educarea comunistă a utemiştilor şi pionierilor — sarcină importantă (pag. 5-a).
Note şi comentarii externe (pag. 6-a).

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Romîniei

Cuvîntarea tovarăşului Gh. Gheorghiu-Dej

Tovarăşi,

Sărbătorim astăzi zece ani de la eliberarea patriei noastre de către glorioasele armate ale Uniunii Sovietice, zece ani de cînd forţele populare patriotice, conduse şi organizate de Partidul Comunist Român, au doborât dictatura fascistă, deschizînd o perioadă nouă în dezvoltarea istorică a Romîniei. (Aplauze).

Veacuri de-a rîndul, pămîntul ţării a fost stropit cu singele vărsat de poporul nostru în lupta sa pentru libertate. De multe ori vitejia poporului a înfrînt pe cîmpitorii care veneau să subjuge Romînia şi s-o jefuiască. Dar, de fiecare dată, ţara încăpea din nou în mîini străine, deoarece clasele exploatare erau gata oricînd să negocieze independenţa ţării. Jugului otoman i-a urmat jugul imperialiştilor occidentali.

Cît de adînc era infeudată Romînia burghezo-moşierească monopolurilor imperialiste o arată faptul că în industria petrolului capitalul străin stăpînea 91,9%, în industria metalurgică 74%, în industria gazului şi electricităţii 95%, în industria chimică 72%, în industria lemnului 70% ş.a.m.d. Cîrdăşia burgheziei şi moşierimii romîne cu imperialiştilor germano-fascişti a aservit şi mai mult ţara şi bogăţiile ei şi a împins Romînia în criminalul război anti-sovietic.

Cu 10 ani în urmă economia romînească se caracteriza printr-o dezvoltare relativ slabă a industriei, prin starea înapoiată a agriculturii, în care dăinuiau puternice rămăşiţe feudale. Mizeria maselor largi de oameni ai muncii era o caracteristică esenţială a acestei economii. Criza economică din 1929—1933 cu scăderea producţiei în industria grea şi în industria uşoară a ascuţit la maximum exploatarea clasei muncitoare. Concedierile în masă, curbele de sacrificiu, sporirea masivă a şomajului erau mijloacele cu ajutorul cărora burghezia romînească, împreună cu capitaliştilor străini, aruncau urmările crizei pe spinarea clasei muncitoare. Criza industrială s-a împletit cu o criză agrară, care a aruncat în mizerie pături largi ale ţărănimii muncitoare.

Monopolurile imperialiste rezervaseră Romîniei rolul de anexă agrară şi de sursă de materii prime a ţărilor capitaliste dezvoltate.

Acestor stări de lucruri li s-a pus capăt odată pentru totdeauna.

23 August este pentru poporul român cea mai mare sărbătoare naţională, deoarece ea a însemnat cotitura spre o schimbare radicală în viaţa sa — de la regimul burghezo-moşieresc de asupra şi exploatare sălbatică a maselor muncitoare, de înrobire politică şi economică a ţării de către puterile imperialiste, la regimul democrat-popular, în care poporul eliberat şi-a luat soarta în propriile mîini şi a devenit singurul şi adevăratul stăpîn al ţării. (Aplauze prelungite).

Astăzi, ne amintim cu un sentiment de emoţie şi îndreptăţită bucurie de măreţele evenimente din august 1944. Ofensiva victorioasă a Armatei Sovietice eliberatoare, lovitură zdrobitoare pe care a dat-o trupelor germano-fasciste din zona Iaşi-Chişinău, a creat condiţiile favorabile pentru punerea în aplicare a planului de acţiune elaborat de Partidul Comunist Român în vederea răsturnării dictaturii fasciste.

În condiţiile sîngeroasei terori fasciste, partidul a unit în jurul său forţele patriotice populare, a organizat şi înarmat gărzi pa-

triotice. În primăvara anului 1944 a fost făurit Frontul Unic Muncitoresc, ceea ce a avut drept rezultat întărirea frontului patriotic antifascist. În noaptea de 23 august, executînd directivele partidului comunist, gărzile patriotice înarmate au arestat căpeteniile guvernului fascist trădător şi au trecut, împreună cu unităţile armatei, la dezarmarea trupelor germano-fasciste, la apărarea fabricilor şi uzinelor, la ocuparea instituţiilor publice care se aflau în mîinile fasciştilor în Bucureşti şi în alte localităţi.

La 23 august, poporul român, în sinul căruia clocotea ura împotriva criminalului război antisovietic, împotriva sîngeroasei dictaturi fasciste, împotriva înrobitorilor hitlerişti, a sfărîmat cătuşele alianţei cu Germania fascistă, pe care burghezia şi moşierimea romînă i-o împusese. Armata romînă s-a alăturat cu elan Armatei Sovietice în marea luptă eliberatoare de zdrobire a fascismului. Patrusprezece divizii romîne, în frunte cu divizia de voluntari Tudor Vladimirescu-Debreţin, formată pe teritoriul Uniunii Sovietice, divizii încadrate în Frontul II Ucrainean, au acoperit cu glorie steagurile lor în luptele duse împotriva armatelor hitleriste.

Faptele de arme ale diviziilor romîne au fost în repetate rînduri citate în ordinele de zi ale Inaltului Comandament Sovietic. Mii de soldaţi şi ofiţeri romîni au fost decoraţi cu ordine şi medalii romîne şi sovietice.

Zeci de mii de ostaşi romîni şi-au vărsat sîngele, alături de ostaşii sovietici, pentru zdrobirea jugului fascist.

Niciodată nu se vor şterge din amintirea poporului nostru glorioasele fapte de arme ale ostaşilor sovietici şi romîni care şi-au dat viaţa pentru eliberarea Romîniei, pentru dobîndirea independenţei Romîniei, pentru fericirea poporului nostru muncitor. (Aplauze puternice).

În timp ce ostaşii romîni luptau vitejeşte pe front, forţele reacţionare din ţară, cu sprijinul cercurilor imperialiste, puneau la cale un complot în vederea menţinerii Romîniei sub jugul imperialist.

Dar complotul imperialist a fost zădărnicit de masele populare organizate şi conduse de partid.

Perioada de după 23 august 1944 a fost o perioadă istorică clocotitoare, în cursul căreia clasa muncitoare, însufleţită de un uriaş avînt revoluţionar, s-a afirmat ca forţa conducătoare a poporului. Sub steagul partidului clasei muncitoare au fost atraşi în luptă milioane de oameni ai muncii de la oraşe şi sate.

Uneltirile reacţiunii burghezo-moşiereşti, pentru a izola ţărănimia de clasa muncitoare, au fost dejucate şi înfrînte. Partidul a mobilizat clasa muncitoare în sprijinul ţărănimii, care a trecut la exproprierea pămînturilor moşiereşti pe cale revoluţionară şi împărţirea lor la ţărani fără pămînt şi cu pămînt puţin. Făurirea alianţei dintre clasa muncitoare şi ţărănimia muncitoare a decis soarta bătăliei pentru putere şi la 6 martie 1945 a fost instaurat guvernul democratic, în

care clasa muncitoare avea rolul conducător. (Aplauze).

Partidele reacţionare burghezo-moşiereşti, la ordinul stăpînilor lor imperialişti, s-au coalizat, intensificîndu-şi activitatea de sabotare a efortului militar în spatele uneia din principalele fronturi ale Armatei Sovietice, cît şi de provocare a haosului economic şi financiar şi de agravare a situaţiei materiale a maselor muncitoare, cu nădejdea de a slăbi în acest fel avîntul de luptă al maselor şi sprijinul entuziast pe care îl acordau partidului.

Partidul a chemat masele populare să-şi încordeze forţele în vederea asigurării aportului Romîniei la înfrîngerea Germaniei hitleriste, în vederea zădărnirii sabotajului capitalist şi pentru refacerea economiei distruse de război. Datorită efortului eroic al clasei muncitoare şi al întregului popor muncitor, programul elaborat de partid pentru redresarea economică şi lichidarea inflaţiei a fost aplicat cu succes. Economia ţării a fost scoasă din haosul în care tindeau să o tîrască duşmanii poporului. Repetatele încercări ale reacţiunii de a submina regimul democrat şi de a recuceri poziţiile pierdute au fost zdrobite prin lupta maselor. Procesul de demascare, izolare şi zdrobire a partidelor reacţionare burghezo-moşiereşti a fost dus pînă la capăt, şi la 30 Decembrie 1947 a fost lichidată monarhia şi proclamată Republica Populară Romînă.

Victoria istorică, dobîndită de Uniunea Sovietică în cel de-al doilea război mondial, a creat condiţiile pentru ca poporul nostru să-şi poată lua soarta în propriile mîini şi să-şi făurească o orînduire socială şi de stat conform cu voinţa sa.

De aceea, astăzi cînd sărbătorim zece ani de viaţă liberă a patriei, poporul român îşi exprimă recunoştinţa cea mai profundă faţă de marele popor sovietic eliberator, faţă de gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice şi faţă de guvernul sovietic. (Aplauze furtunoase).

Tovarăşi,

După răsturnarea monarhiei şi proclamarea Republicii Populare Romîne, partidul şi guvernul nostru au trecut la înfăptuirea actului revoluţionar al naţionalizării principalelor mijloace de producţie în industrie şi transport, cît şi al sistemului bancar, luînd astfel fiinţă un puternic sector socialist în economia noastră. În acest sector, relaţiile de producţie noi, socialiste, se află în concordanţă cu caracterul forţelor de producţie. În locul legilor economiei capitaliste, care şi-au pierdut puterea, în sectorul socialist au început să acţioneze legi noi, specifice orînduirii socialiste, ca legea economică fundamentală a socialismului şi legea dezvoltării planice, proporţionale, a economiei naţionale.

Începe astfel perioada construirii bazei economice a socialismului în ţara noastră. În această perioadă, dezvoltarea economică are loc în condiţiile coexistenţei a trei sectoare economice: sectorul socialist, sectorul privat-capitalist şi sectorul micii producţii de mărfa. Între sectorul socialist şi cel capitalist se duce o luptă care are drept rezultat creşterea şi întărirea continuă a sectorului socialist din economie pe calea industrializării socialiste şi a transformării socialiste a agriculturii prin atragerea micii producţii de mărfa pe făgaşul socialismului. Construirea bazei economice a socialismului are loc prin lărgirea continuă a formelor socialiste în toate ramurile economiei naţionale. Obiecti-

(Continuare în pag. 2-a)

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 1-a)

vul politicii economice a partidului și guvernului, politică, întemeiată pe cerințele legii economice fundamentale a socialismului, este ridicarea continuă a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii din țara noastră. (Vii aplauze).

Dezvoltarea industriei socialiste a luat un mare avînt în anii puterii populare. Producția industrială, care în 1949 atinsese nivelul de producție antebelic, a depășit simțitor acest nivel în anii următori; astfel, în 1953, producția industrială a depășit de 2½ ori nivelul producției din 1938. În același timp a crescut continuu ponderea sectorului socialist în industrie, astfel că el reprezintă astăzi aproape 99%, sectorul capitalist în industrie fiind redus la 1%. Aceasta înseamnă că în industrie problema „care pe care” a fost rezolvată în mod definitiv și irevocabil în favoarea socialismului. (Aplauze puternice).

În primii ani de economie planificată (1949—1953) a crescut considerabil greutatea specifică a producției mijloacelor de producție. Din 1954, ritmul de creștere al producției bunurilor de consum depășește ritmul de creștere al producției mijloacelor de producție, conform hotărîrii plenarei C.C. al P.M.R. din august 1953. Aceeași linie se va urma și în 1955.

În această perioadă, pe lângă dezvoltarea puternică a ramurilor industriale existente, în țara noastră au fost create noi ramuri industriale: construcția de mașini electrice, construcția de mașini și unelte agricole, construcția de utilaj petrolifer și minier, construcția de mașini-unelte pentru prelucrarea metalelor, industria de coloranți, industria chimico-farmaceutică, ș.a. Baza tehnică a industriei noastre s-a întărit și lărgit, ea fiind în stare să producă o mare parte din mașinile, uneltele și bunurile de consum metalice necesare țării noastre. În prezent, industria noastră metalurgică este în măsură să utilizeze industria petroliferă și minieră cu cea mai mare parte din instalațiile și agregatele necesare acestora.

O deosebită însemnătate are faptul că industria noastră metalurgică este în stare să utilizeze agricultura cu o mare parte din mașinile și uneltele agricole necesare. Producem astăzi în România tractoare cu șenile, batoze de cereale, cultivatoare, discuitoare, semănători, secerători-legători, care nu s-au produs niciodată în vechea Romînie burgheză-moșierească. Este în curs de însușire producția tractorului pe roți MTZ (Bielorus) și a camionului „Zis”. În același timp industria noastră produce în cantitate din ce în ce mai mare piesele de schimb necesare mașinilor agricole.

Ca urmare a dezvoltării întreprinderilor existente și a creării de întreprinderi noi, atât în ramurile industriei grele cît și în ramurile industriei ușoară și alimentară există mari rezerve de capacitate pentru o însemnată creștere a producției bunurilor de consum. Folosirea acestor rezerve constituie una din sarcinile imediate în vederea sporirii producției bunurilor de consum, în scopul îmbunătățirii nivelului de trai al oamenilor muncii din țara noastră. Relațiile de producție socialiste permit an de an îmbunătățirea folosirii capacităților de producție, îmbunătățirea indicilor de utilizare a acestora.

Planul de electrificare se realizează cu succes. Construirea centralelor termo și hidro-electrice, construirea și extinderea rețelelor de transport a energiei electrice asigură nevoile crescînde de energie electrică ale industriei noastre. Este în curs electrificarea satelor, energia electrică este folosită pentru electrificarea ariilor și pentru alte nevoi ale agriculturii. Toate acestea confirmă justetea politicii partidului nostru, care a întocmit la timp planul decenal de electrificare a țării și a urmărit în mod stăruitor îndeplinirea lui. Puterea electrică instalată și în curs de instalare permite dezvoltarea celorlalte ramuri ale economiei naționale, fiind cu un pas înaintea lor.

Noile relații de producție din industrie s-au dovedit a fi motorul unei dezvoltări furtunoase a forțelor de producție. La sfîrșitul anului 1953, industria socialistă producea peste 9 milioane tone țîței pe an, aproape odată și jumătate mai mult ca în

1938, cca. 6 milioane tone cărbuni, de 2 ori mai mult ca în 1938, 720.000 tone oțel, de 2½ ori mai mult ca în 1938, 450.000 tone fontă, aproape de 3½ ori față de 1938, peste 3.400 milioane kilowatt-ore de energie electrică, de 3 ori mai mult ca în 1938, 3.500 milioane metri-cubi gaz metan, de peste 10 ori mai mult ca în 1938.

S-a dezvoltat puternic baza de materii prime a industriei. Producția minereurilor de fier a fost în anul 1953 de aproape 5 ori mai mare ca în 1938, a piritei de 3 ori, a minereurilor de mangan de 3 ori, a minereurilor cuprifere de 15 ori.

În industria chimică, aflată în plină dezvoltare, producția de acid sulfuric, sodă caustică și sodă calcinată este aproape dublă față de 1938, iar cea de negru de fum de peste 13 ori mai mare.

Industria bunurilor de consum produce de peste 2,5 ori mai multe fire de bumbac, de peste 2 ori mai multe țesături de lînă, de peste 2 ori mai multă încălțăminte de piele, de 2,5 ori mai multe articole de sticlărie.

A început fabricarea în serie a bicicletelor și a aparatelor de radio romînești. Industria alimentară produce de peste 6 ori mai multe paste făinoase, de aproape 3,5 ori mai multe uleiuri comestibile, de 1,2 ori mai mult zahăr, de aproape 4 ori mai mult săpun decît în 1938.

Planul cincinal de dezvoltare a economiei naționale a R.P.R. prevede înzestrarea industriei noastre cu unelte de producție moderne și mecanizarea procesului de muncă. În acești aproape patru ani au fost create puternice întreprinderi noi în toate ramurile de producție, iar întreprinderile vechi au fost înzestrate cu utilaje perfecționate.

Ajutorul tehnic al Uniunii Sovietice, colaborarea cu țările de democrație populară au permis dotarea industriei noastre cu mașini de înaltă tehnicitate. Aceasta a permis creșterea productivității muncii, astfel încît în anul 1953 productivitatea muncii în industrie a crescut cu 38% față de anul 1950.

Întărirea continuă a clasei muncitoare, ridicarea nivelului său de cultură generală și cunoștințe tehnice au o însemnătate hotărîtoare pentru dezvoltarea social-politică a țării noastre, pentru construirea socialismului.

Din toate succesele obținute în această perioadă unul din cele mai de seamă este faptul că am reușit să formăm mii de noi conducători ai industriei, zeci de mii de cadre tinere, de muncitori calificați și de tehnicieni care, alături de muncitorii și tehnicienii vechi, și-au însușit tehnica nouă și au făcut să progreseze industria noastră socialistă.

În agricultura noastră există astăzi trei sectoare: socialist, al micii producții de mărfuri și capitalist. Sectorul socialist în agricultură este în continuă creștere, cuprinzînd peste 20% din suprafața arabilă a țării. În acești ani s-au creat, pe baza liberului consimțămînt al țăranilor muncitori, 2048 gospodării agricole colective cu o suprafață totală de 850.000 ha. și 2384 întovărășiri pe o suprafață de peste 270.000 ha. Gospodăriile de stat, gospodăriile colective și întovărășirile obțin recolte superioare gospodăriilor individuale ale țăranilor muncitori.

Față de acum zece ani, cînd aproape 7% din numărul proprietarilor agricoli — moșieri și chiaburi — stăpîneau aproape 35% din totalul suprafeței agricole a țării, astăzi, pămîntul se află în stăpînire de către muncesc. În urma reformei agrare și a celorlalte schimbări ce au avut loc în agricultură, principala cantitate de producție mărfă nu mai este produsă de moșieri și chiaburi, ci de țăranii muncitori. Aceasta constituie o importantă victorie obținută de țăranimea muncitoare cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, al statului democrat-popular, victorie care stă la baza îmbunătățirii simțitoare a traiului țăranimii muncitoare.

Principalul factor care a contribuit la obținerea acestor rezultate îl constituie înzestrarea agriculturii cu un număr crescînd de tractoare și mașini agricole, în vederea creării unei puternice baze tehnico-materiale, necesare creșterii producției agricole și transformării socialiste a satului.

Numărul tractoarelor și mașinilor agricole a fost sporit considerabil: față de circa 4.900

tractoare convenționale în 1950 avem în prezent peste 25.000 tractoare convenționale. Numai în anii 1949—1954 agricultura a fost dotată cu peste 13.000 pluguri de tractor, cu peste 5.000 semănători cu tracțiune mecanică, cu 6.000 cultivatoare, cu 3.000 secerători-legători. Combinele, care în trecut nu se foloseau în agricultura noastră, sînt astăzi în număr de peste 1.000.

Numărul stațiilor de mașini și tractoare a crescut la 220, fiind astăzi în măsură să mecanizeze o bună parte din muncile agricole de bază în sectorul socialist și să dea un sprijin din ce în ce mai puternic țăranimii muncitoare cu gospodării individuale.

La obținerea unei producții crescînde la hectar a contribuit extinderea aplicării agrotehnicii, a folosirii îngrășămintelor naturale și minerale, a semînțelor de soi.

În structura culturilor agricole au avut loc însemnate schimbări calitative. S-a dezvoltat producția de plante textile și de plante uleioase. Bumbacul se cultivă astăzi în mai multe regiuni ale țării, constituind tot mai mult o bază proprie trainică de materie primă pentru industria noastră textilă.

Cu zece ani în urmă șeptelul se afla considerabil redus. În ultimii ani efectivele de animale au crescut, făcîndu-se eforturi pentru sporirea numărului lor, ca să poată fi îmbunătățită aprovizionarea populației cu carne și alte produse animale.

Rolul cadrelor calificate, de ingineri, agronomi, tehnicieni agricoli, tractoriști, zootehnicieni, este hotărîtor pentru dezvoltarea agriculturii și a creșterii animalelor. Numărul cadrelor de specialiști pentru agricultură a crescut considerabil. Față de 1938, cînd exista un inginer agronom la 12.500 ha., astăzi revine un inginer agronom la 2.000 hectare.

Partidul și guvernul îndreaptă principalele eforturi spre lichidarea rămînerii în urmă a agriculturii și sporirea producției bunurilor de consum, în vederea ridicării nivelului de trai al oamenilor muncii.

Succesele dobîndite în domeniul industriei grele — care va fi dezvoltată mai departe în mod rațional, nefericit — au creat o temelie trainică pentru ca, într-un timp relativ scurt, să se realizeze, în interesul maselor muncitoare, o creștere rapidă a producției agricole și a producției obiectelor de consum.

Proiectul pentru Directivele Congresului al II-lea al P.M.R. cu privire la dezvoltarea agriculturii în următorii 2-3 ani prevede măsuri pentru identificarea și valorificarea tuturor rezervelor de pămînt, astfel ca în 1956 suprafața arabilă a țării să crească pînă la 10 milioane hectare.

Aceasta ne va da posibilitatea să extindem suprafețele culturilor principale, cum sînt grîul și în special porumbul, precum și a plantelor tehnice și alimentare, de asemenea să mărim în mod corespunzător suprafețele pășunilor și fînețelor naturale și artificiale la nivelul nevoilor de furajare a animalelor.

Pentru dezvoltarea agriculturii socialiste sînt necesare importante investiții. Pînă în anul 1953 investițiile acordate agriculturii au fost insuficiente, ceea ce explică într-o măsură rămînera în urmă a acestei ramuri a economiei. Începînd din anul trecut volumul investițiilor în agricultură a crescut simțitor, iar pentru anul acesta se prevede realizarea unui volum de investiții și construcții cu peste 70% mai mare decît în 1953. Creșterea din an în an a investițiilor din agricultură trebuie să servească creșterii productivității în agricultură, obținerii unor recolte bogate, sporirii șeptelului și mării producției animale.

Proiectul de Directive prevede creșterea în apropierea 2-3 ani a producțiilor globale la culturile de bază:

La cereale pînă la 10.500.000 tone față de 4.530.000 tone, obținute în medie pe an în perioada 1949/1953 și față de 8.880.000 tone planificate pe 1954;

La plantele leguminoase pînă la 206.000 tone față de 97.000 tone în perioada 1949/1953 și 172.000 tone planificate pe 1954;

La plante tehnice pînă la 3.020.000 tone față de 1.700.000 tone în perioada 1949/1953 și față de 2.640.000 tone planificate pe 1954;

La cartofi și legume pînă la 5.640.000 tone

față de 3.190.000 tone medie pe anii 1949/1953 și 4.949.000 tone planificate pe 1954;

Furajele cultivate pînă la 6.340.000 tone față de 2.100.000 tone medie în perioada 1949/1953 și față de 4.870.000 tone planificate pe 1954.

Suprafața viilor va ajunge la: 257.500 hectare față de 227.000 cît avem astăzi; iar în plantațiile de pomi se prevăd 96.000.000 pomi fructiferi, față de 53.000.000 cît avem astăzi.

Măsurile prevăzute pentru dezvoltarea continuă a creșterii animalelor vor asigura: crearea bazei furajere corespunzătoare, aplicarea metodelor superioare de creștere, asistență și îndrumare zootehnică permanentă și calificată și participarea efectivă a stațiilor de mașini și tractoare pentru mecanizarea muncilor grele din zootehnie, care vor duce la sporirea numerică a șeptelului și mărirea producției de carne, lapte, lînă și alte produse animale.

Înzestrarea stațiilor de mașini și tractoare și încadrarea lor cu cadre bine calificate vor mări capacitatea tehnică și organizatorică a S.M.T.-urilor, pentru o cît mai largă mecanizare a proceselor de producție din gospodăriile agricole colective, întovărășirile agricole și pentru cuprinderea unui volum cît mai mare din lucrările agricole de bază ale sectorului particular.

Pentru îmbunătățirea activității gospodăriilor agricole de stat se prevăd măsuri pentru justa folosire a terenului și, pentru mărirea producției vegetale și animale.

Suprafața arabilă la G.A.S. va crește în 1956 la 700.000 ha. față de 660.000 hectare cît este astăzi.

Datorită mecanizării proceselor de producție, pe lângă faptul că va crește producția cantitativ și calitativ, se va diminua în mod simțitor necesarul de forțe de muncă, care astăzi constituie una din greutățile celei mai mari ale sectorului agricol de stat.

Directivele cuprind recomandări pentru consolidarea economică, organizatorică și politică a gospodăriilor agricole colective și întovărășirilor agricole.

De asemenea se prevede mărirea investițiilor la cca. 3 miliarde lei în anul 1955 și cca. 4 miliarde lei în anul 1956 pentru dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor.

La baza întregului program de măsuri privitor la dezvoltarea agriculturii și creșterii animalelor a stat principiul cointeresării materiale a producătorilor în scopul mării producției agricole, pentru ca după predarea cotelor obligatorii către stat și livrarea cantităților contractate producătorii să poată pune în vînzare în piețe, țîrguri și oboare surplusul de produse peste nevoile lor gospodărești.

Tovarăși,

Încă în 1947 au apărut în țara noastră primele forme ale comerțului socialist, care a obținut succese importante. După 1948, comerțul de stat și cooperatist a luat o mare amploare. Volumul circulației mărfurilor, prin rețeaua socialistă a depășit în 1951 — 15 miliarde lei, în 1953 — 19 miliarde lei, iar în 1954 se prevede realizarea a cca. 22 miliarde lei.

Odată cu dezvoltarea comerțului socialist s-a intensificat schimbul dintre oraș și sat, mai ales pe calea cooperatistă de consum. În 1953 volumul mărfurilor desfăcute de cooperatistă de consum a depășit 7 miliarde lei. O însemnătate deosebită a luat comerțul de întîmpinare, prin care se schimbă mărfuri agricole alimentare cu produse industriale, la prețuri convenabile. Ca urmare a măsurilor de cointeresare a țăranimii la mărirea producției agricole și ajutorului dat de stat, apar pe piața țărănească cantități mai mari de mărfuri agro-alimentare, iar în ultimul timp se înregistrează tendința de scădere a prețurilor pe această piață.

În cadrul cantității totale de mărfuri desfăcute prin rețeaua comerțului socialist a crescut greutatea specifică a mărfurilor alimentare, ceea ce influențează în sens favorabil și prețurile produselor alimentare pe piața țărănească.

În scopul mării producției agricole se prevede pentru anul 1954 și următorii ani o sporire însemnată a vînzărilor de unelte a-

(Continuare în pag. 3-a)

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 2-a)

gricole manuale și a mașinilor agricole cu tracțiune animală către țărani, prin rețeaua comerțului socialist.

O însemnătate deosebită în dezvoltarea economiei noastre a avut-o introducerea monopolului de stat al comerțului exterior. Volumul schimburilor externe a crescut considerabil în cursul ultimilor ani, îndeosebi cu Uniunea Sovietică și țările de democrație populară. Au fost încheiate acorduri comerciale și convenții de schimb cu peste 40 de țări capitaliste. R.P.R. este dispusă să dezvoltze schimburile externe cu oricare țară în condițiile egalității depline și avantajelor reciproce.

După actul naționalizării din 1948 venitul nostru național a crescut an de an, fiind în 1953 de peste 2 ori mai mare decât în 1948.

Partea venitului național provenită din sectorul socialist a crescut și mai mult. În felul acesta, participarea sectorului socialist în crearea venitului național a ajuns în 1953 la aproape trei sferturi din totalul venitului național.

S-a schimbat fundamental distribuția venitului național. Astăzi partea covârșitoare a venitului național se repartizează în interesul celor ce muncesc, atât direct sub forma veniturilor personale, cât și indirect pe calea finanțării dezvoltării economiei naționale și a cheltuielilor social-culturale.

Datorită creșterii continue a venitului național și a lichidării consumului parazit al fabricanților și moșierilor, s-au putut alocă an de an fonduri din ce în ce mai mari pentru lucrări capitale. Volumul lucrărilor capitale economice și social-culturale a fost în 1953 de trei ori mai mare decât în 1949. Fondurile investite în acești ani în industrie au început să dea roade prin creșterea producției industriale, datorită lărgirii și reconstruirii întreprinderilor vechi, cât și intrării în funcțiune a numeroase noi întreprinderi moderne, dintre care numai în industria republicană peste 80.

Trebuie menționat totodată că, așa cum a constat plenara din august 1953, ritmul de investiții a fost forțat. Plenara a stabilit o reducere a părții din venitul național destinată investițiilor și o mai rațională împărțire a investițiilor pe ramurile economiei naționale, îndreptând mijloace importante pentru dezvoltarea agriculturii.

Prin stabilirea amplasamentelor noilor întreprinderi industriale a fost îmbunătățită vechea repartizare teritorială, moștenită de la regimul burghez-moșieresc, apropiind industria de sursele de materii prime și de centrele de consum, și dînd un suflu de viață nouă regiunilor rămase economicește în urmă.

Astfel, în Moldova se dezvoltă un mare bazin petrolifer, se construiește puternica hidrocentrală de la Bicaz. Au fost construite și puse în funcțiune întreprinderi noi: termocentrala de la Comănești, uzinele textile „Moldova”, o fabrică de ciment cu o capacitate de producție egală cu întreaga producție de ciment a țării noastre din anul 1938, o fabrică modernă de rulmenți și altele. În cursul anului viitor, țara va fi aprovizionată cu penicilină fabricată în noua întreprindere care se construiește în regiunea Iași.

În toate domeniile construcției economice, noi am primit din partea Uniunii Sovietice un neprețuit ajutor în utilaje, materii prime, semifabricate, în specialiști de înaltă calificare. Frățescul ajutor acordat de U.R.S.S. poporului nostru în opera de construire a socialismului este o pildă înaltă de internaționalism, un exemplu al relațiilor de tip nou statornicite între țările lagărului socialist. **(Aplauze furtunoase).**

Tovarăși,

Întreaga producție socialistă din țara noastră este subordonată scopului principal al regimului democrat-popular: crearea bunei stări a poporului.

În cei zece ani de la eliberare a avut loc o îmbunătățire simțitoare a nivelului de trai material și cultural al oamenilor muncii de la orașe și sate.

Clasa muncitoare a încetat să mai fie o clasă exploatată, devenind clasa conducătoare în stat, stăpîna pe mijloacele de pro-

ducție din industrie, pe bănci, transporturi etc.

A fost lichidat șomajul și crizele economice, a dispărut teama de ziua de mîine. Numărul muncitorilor aflați în producție crește an de an. El este astăzi de aproape 2 ori mai mare decât în 1949 — anul primului nostru plan de stat.

Avîntul întrecerii socialiste, creșterea mișcării inovatorilor, desfășurarea largă a inițiativei creatoare în producție exprimă noua atitudine față de muncă a clasei muncitoare eliberate de exploatare.

În prima jumătate a acestui an, venitul mediu al muncitorilor a crescut cu 15% în comparație cu aceeași perioadă a anului trecut. Statul cheltuiește în fiecare an sume importante pentru asigurări sociale, pentru sănătatea și învățămîntul muncitorilor și funcționarilor. Astfel, asistența medicală pentru muncitori și funcționari este gratuită, sute de mii de oameni ai muncii se odihnesc anual în casele de odihnă în localități climatice, oamenii muncii au asigurate pensii plătite de stat la bătrînețe sau în caz de pierdere a capacității de muncă. Statul asigură spitalizare gratuită femeii muncitoare în caz de naștere, concediu cu plată înainte și după naștere; acordă ajutoare mamelor cu mulți copii și mamelor singure, asigură învățămîntul gratuit în școala elementară pentru copiii oamenilor muncii, acordă burse tineretului studios.

Numai în anul 1953, cheltuielile social-culturale au reprezentat peste 5 miliarde lei, de circa 8 ori mai mult decât în anul 1948. În centrele industriale s-au construit și se construiesc cartiere și blocuri muncitorești. Asemenea măsuri social-culturale sînt de neconceput în condițiile capitalismului.

S-au schimbat nu numai condițiile de viață, ci și condițiile de muncă ale muncitorilor și funcționarilor. Condițiile de muncă din întreprinderi exprimă grija regimului pentru sănătatea și securitatea muncitorilor. Statul a cheltuit sume însemnate pentru prevenirea accidentelor și îmbolnăvirilor, pentru ușurarea muncii grele.

Succese de seamă au fost obținute în ridicarea nivelului de trai material și cultural al țărănimii muncitoare. A rămas de domeniul trecutului viața grea, amară, din satul în care domnea moșierul cu jandarmii și vechilii săi. Față de proasta alimentație, care dădea naștere unor fenomene de degradare biologică în masa țărănimii, astăzi consumul populației rurale s-a îmbunătățit; a crescut consumul de produse vegetale pe cap de locuitor în anul 1953 față de anul 1938, cu circa 50% la grîu, secară și porumb, și cu circa 150% la cartofi. La colectivități, creșterea este și mai însemnată. În sate s-au construit numeroase școli, spitale, dispensare, case de naștere, puncte sanitare.

Sporirea simțitoare a consumului populației de la orașe și sate, dublarea numărului muncitorilor din orașe și centre industriale, precum și creșterea continuă a nevoilor și cerințelor oamenilor muncii care s-au ridicat în anii puterii populare la o viață demnă, omenească, pun în fața partidului și a statului democrat-popular probleme deosebit de complexe.

În spre rezolvarea acestor probleme și în primul rînd în spre lichidarea lipsurilor care mai există în aprovizionarea oamenilor muncii cu produse agro-alimentare și alte produse de larg consum, sînt îndreptate măsurile luate de partid și guvern pe baza indicațiilor plenarei C.C. din august 1953.

În anii puterii populare au luat un mare avînt cultura, știința, arta.

Analfabetismul — greaua moștenire lăsată de moșieri și capitaliști — este aproape lichidat. Școlile de toate gradele au devenit cu adevărat accesibile oamenilor muncii și fiilor lor; numărul școlilor și institutelor de tot felul, al elevilor și studenților a crescut considerabil.

Cultura, arta, sportul au devenit un bun al oamenilor muncii. Peste 6.000 de cluburi și colțuri roșii muncitorești și peste 12.000 cămine culturale sătești, mii de biblioteci, numeroase săli de spectacol și baze sportive stau la dispoziția oamenilor muncii. Ziarul, curtea, radio-ul, filmul, cluburile și echipele

artistice au intrat în viața de zi cu zi a oamenilor muncii.

Au dispărut vremurile cînd cărturarii noștri erau tratați cu nepăsare și dispreț și lipsiți adesea de cele mai elementare condiții de trai și activitate creatoare. Regimul democrat-popular a creat condiții deosebit de favorabile activității științifice și literar-artistice. Niciodată oamenii de știință, scriitorii și artiștii nu s-au bucurat de asemenea posibilități de viață și de muncă, de atîta cinstită și dragoste ca astăzi, în condițiile regimului democrat-popular, interesat vital în progresul creației științifice și artistice.

Premiile de stat decernate anual demonstrează contribuția tot mai însemnată a oamenilor de știință la dezvoltarea forțelor de producție în industrie și agricultură, rezultatele rodnice ale colaborării creatoare dintre savanți și practicieni, realizările remarcabile ale oamenilor de cultură vîrstnici și tineri — scriitori, muzicieni, artiști plastici, cinematografiști, autori și artiști dramatici.

Prețuind munca nobilă a intelectualității noastre creatoare, poporul cere oamenilor științei și culturii să țină pasul cu viața, să răspundă problemelor noi, arzătoare, ridicate de viață, de cerințele construcției socialiste, să creeze noi opere, științifice și artistice de valoare, capabile să-l ajute și să-l însuflețească în lupta pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale, pentru un avînt puternic al industriei și agriculturii, pentru creșterea continuă a nivelului de viață material și cultural al maselor muncitoare.

Tovarăși,

Succesele obținute pe toate tărîmurile de poporul nostru în acești 10 ani sînt rodul muncii eroice a clasei noastre muncitoare, a țărănimii noastre muncitoare, a intelectualității țării noastre, rodul uriașului avînt al forțelor creatoare ale poporului, devenit stăpîn pe soarta sa.

Făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite de poporul român și minoritățile naționale, noi sîntem conștienți de sarcinile importante care ne stau în față.

Marele Lenin ne învață că principiul fundamental al construirii socialismului este alianța dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare și asigurarea rolului conducător al clasei muncitoare în această alianță.

Întărirea continuă a alianței muncitorești-țărănești a fost și rămîne sarcina primordială a partidului și guvernului. Trebuie să mobilizăm toate forțele pentru a înfăptui programul de măsuri în vederea unei simțitoare ridicări a producției agricole în următorii 2-3 ani, program expus în proiectul de Directive ale celui de-al II-lea Congres al P.M.R. Trebuie să asigurăm un belșug de produse agricole vegetale și animale pentru o din ce în ce mai bună aprovizionare a oamenilor muncii cu alimente și a industriei cu materii prime. Trebuie să acordăm o permanentă atenție dezvoltării sectorului socialist al agriculturii, întăririi economico-organizatorice a gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Trebuie să muncim neobosit pentru continuă dezvoltare a producției industriale, pentru realizarea sarcinilor planului cincinal la toți indicii, să ridicăm productivitatea în fiecare sector de muncă, să obținem pe toate căile reducerea prețului de cost, să aplicăm un regim de stricte economii, să ridicăm calificarea muncitorilor, inginerilor și tehnicienilor la nivelul tehnicii înaintate de care dispune economia noastră națională, în vederea unei cît mai bune utilizări a rezervelor interne ale întreprinderilor și extinderii metodelor de muncă înaintate.

Trebuie întărit și lărgit continuu schimbul de mărfuri între oraș și sat, îmbunătățită activitatea comerțului nostru de stat și cooperatist, dezvoltat comerțul de întîmpinare.

Desființînd vechiul stat burghez-moșieresc, amîmă a asupririi și exploatării celor ce muncesc, poporul muncitor din țara noastră, condus de partid, a făurit statul democrat-popular, în care toată puterea aparține oamenilor muncii de la orașe și sate. A fost creat un nou aparat de stat, pus în slujba poporului muncitor. A fost creată armata populară, devotată trup și suflet patriei și poporului muncitor, scut de nădejde a păcii

și securității Republicii Populare Romîne. **(Aplauze puternice).**

Statul democrat-popular constituie instrumentul principal al construcției socialiste, pavăza marilor noastre cuceriri revoluționare. Sarcina noastră este de a întări neconținut statul democrat-popular, de a veghea la stricta respectare a legalității populare, de a munci pentru perfecționarea și ieftinirea aparatului de stat, pentru îmbunătățirea muncii lui, pentru slăbirea birocratismului, de a ridica neconținut vigilența revoluționară față de dușmanii poporului muncitor.

Statul nostru este puternic prin conștiința maselor, prin participarea lor activă la conducerea treburilor obștești. Este necesar să îmbunătățim activitatea sfaturilor populare, să întărim legătura lor cu masele largi de oameni ai muncii. Să antrenăm la o participare și mai activă în opera de construcție economică, culturală și de stat minunatul nostru tineret. Să facem din milioanele de femei din patria noastră o forță și mai activă a construirii socialismului la orașe și la sate.

Unul din izvoarele tăriei statului democrat-popular îl constituie prietenia frățească dintre poporul român și minoritățile naționale. Aplicînd politica națională leninist-stalinistă să întărim legăturile frățești dintre toți oamenii muncii din Republica Populară Romînă, indiferent de naționalitate, să combatem cu toată hotărîrea manifestările de șovinism și naționalism burghez, să educăm masele de oameni ai muncii în spiritul frăției oamenilor muncii de toate naționalitățile, în spiritul internaționalismului proletar, să întărim unitatea oamenilor muncii din R.P.R. în lupta pentru înflorirea patriei.

Chezășia realizării cu succes a marilor sarcini care ne stau în față este întărirea continuă a partidului, conducătorul luptei poporului pentru socialism și bunăstare.

Toate realizările dobîndite în acești 10 ani de poporul muncitor se datorează faptului că în fruntea poporului se află partidul, călăuzit de învățătura marxist-leninistă și de experiența istorică a construirii socialismului în U.R.S.S., un partid puternic prin unitatea de nezdruccinat a rîndurilor sale, prin legătura indisolubilă cu masele populare — un partid a cărui politică este expresia intereselor vitale și a năzuințelor celor mai scumpe ale poporului muncitor. **(Aplauze prelungite, ovații).**

Partidul nostru a dat dovadă de o mare capacitate de mobilizare, fiind urmat în toți acești 10 ani, cu hotărîre și devotament de cele mai largi mase ale poporului. Îndatorirea organizațiilor noastre de partid este de a îndrepta toate eforturile și toată forța creatoare a maselor muncitoare de la orașe și sate în vederea aplicării măsurilor elaborate de partid și guvern pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale și ridicarea nivelului de trai a celor ce muncesc.

Pregătirea celui de-al II-lea Congres al Partidului Muncitoresc Român trebuie să determine îmbunătățirea și intensificarea activității organizațiilor de partid, ridicarea nivelului de conștiință și a spiritului de răspundere al comunistilor, întărirea rolului de avangardă al organizațiilor de partid și a legăturilor partidului cu masele cele mai largi ale poporului.

Tovarăși,

Perioada de care ne ocupăm se caracterizează prin schimbări profunde pe arena internațională, schimbări care au o importanță istorică.

Uniunea Sovietică a devenit și mai puternică, influența ei în lume și mai considerabilă. Alături de Uniunea Sovietică, țara în care s-a construit societatea socialistă și se săvîrșește trecerea treptată de la socialism la comunism, au apărut țările de democrație populară, care construiesc cu succes socialismul, a apărut o nouă mare putere mondială — Republica Populară Chineză. Statele lagărului democratic cuprind o suprafață uriașă a globului pămîntesc.

Între țările lagărului democratic s-au statornicit relații frățești de prietenie încă necunoscute în istorie — relații care se bazează

(Continuare în pag. 4-a)

Adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Cuvîntarea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej

(Urmare din pag. 3-a)

ză pe comunitatea căilor de dezvoltare social-economică, pe caracterul comun al ideologiei, pe unitatea scopului final. 900 de milioane de oameni s-au unit sub același steag, într-un singur lagăr — lagărul democrației și socialismului, cea mai mare cucerire a popoarelor. **(Aplauze furtunoase).**

De aproape patru decenii omenirea muncitoare și tot ce este înaintat în lume urmărește cu o caldă simpatie grandioasă operă de construcție economică, culturală și de stat din U.R.S.S.

Uriașul progres al economiei sovietice, faptul că poporul sovietic a reușit în anii de după război să ridice de mai bine de două ori și jumătate producția industrială în raport cu 1940, realizările fără precedent dobândite de agricultura colhoznică, înflorirea și avântul culturii sovietice, înfăptuirea științei și tehnicii sovietice în folosirea energiei atomice în scopuri pașnice, trezesc admirația popoarelor din lumea întreagă.

Mărețele succese dobândite de Statul Sovietic în mobilizarea uriașelor rezerve ale agriculturii colhoznică și în realizarea unei abundente de obiecte de consum constituie pentru noi o puternică pildă însuflitoare.

În vreme ce în Statele Unite ale Americii și în alte țări capitaliste are loc decăderea agriculturii, restrângerea suprafețelor cultivate, în U.R.S.S. se pun în valoare zeci de milioane de hectare de pământ cultivabil, mecanizarea muncilor de bază în agricultură este aproape completă, se introduc pe scară largă în producția agricolă cele mai noi descoperiri ale științei, sporește considerabil de la an la an producția și productivitatea agriculturii colhoznică.

Succesele țărilor democrat-populare sînt privite de oamenii muncii din lumea întreagă ca o nouă dovadă a superiorității socialismului.

Chiar acele foruri din lumea capitalistă care se străduiesc să prezinte într-o lumină trandafirică starea de lucruri din economia capitalistă, să ascundă contradicțiile ei și pe de altă parte să denatureze starea de lucruri din țările lagărului socialist, sînt nevoite să recunoască succesele țărilor democrat-populare. În trecut — cu excepția extracției de petrol — România nici nu figura în statisticele internaționale privitoare la dezvoltarea industriei. Anul acesta, în „Darea de seamă asupra situației economice mondiale”, întocmită de secretariatul O.N.U., se arată că producția industrială a Republicii Populare Române a crescut în 1953 față de 1950 cu 81%,

în timp ce în țări cu o industrie dezvoltată ca Anglia, creșterea în aceeași perioadă este de numai 6%, în Franța de 14%, în Suedia de 3%.

Orientarea principalelor eforturi ale țărilor lagărului democrat spre ridicarea agriculturii și sporirea producției obiectelor de consum este vădit deosebită de cea a economiei țărilor capitaliste, orientată spre război, spre intensificarea cursei înarmărilor, ceea ce are ca urmare scăderea producției obiectelor de consum, scumpirea vieții, împovărarea populației cu impozite insuportabile, restrîngerea tot mai mare a utilizării capacităților industriale, creșterea șomajului.

Tovarăși,

U.R.S.S. și țările democrat-populare promovează o politică de pace și colaborare internațională, depunînd eforturi neobosite — așa cum au dovedit-o și conferințele de la Berlin și Geneva — în vederea rezolvării chestiunilor litigioase pe calea tratatelor, în vederea slăbirii continue a încordării în relațiile internaționale.

Republica Populară Română ca și celelalte țări ale lagărului democrat pornește de la principiul posibilității coexistenței pașnice a celor două sisteme. La baza acestui principiu se află profundul interes al popoarelor tuturor statelor, indiferent de sistemul lor social, pentru menținerea unei păci îndelungate și trainice, pentru legături economice și culturale între popoare. **(Aclamații puternice).**

Colaborarea în apărarea păcii, intensificarea legăturilor economice și a schimburilor culturale constituie acea bază reală pe care poate și trebuie să fie organizat sistemul relațiilor internaționale în zilele noastre.

Propunerile U.R.S.S. cu privire la organizarea securității colective în Europa constituie întruchiparea concretă a principiului coexistenței pașnice între cele două sisteme.

Viața demonstrează că principiul coexistenței pașnice ca și principiile egalității și reciprocității de interese care stau la baza politicii externe a statelor lagărului democratic sînt pe deplin aplicabile și în relațiile cu state capitaliste. Asemenea principii au fost recunoscute și așezate la temelie relațiilor dintre R. P. Chineză și India, dintre R. P. Chineză și Birmania.

Cercuți tot mai largi din țările capitaliste se declară pentru coexistența pașnică între cele două sisteme și militează activ pentru rezolvarea litigiilor dintre state pe calea tratatelor, pentru destinderea încordării in-

ternaționale, pentru intensificarea schimburilor comerciale.

Aceasta însă nu este pe placul cercurilor agresive din Statele Unite, care nu se împacă cu destinderea încordării internaționale, care sînt furioase că forțele păcii au reușit să stingă cele două focare de război aprinse de imperiaștii în Coreea și Indochina.

Cercurile agresive din Statele Unite desășoară tot felul de acțiuni provocatoare împotriva Uniunii Sovietice, a Chinei populare și a republicilor democrat-populare, alocă în fiecare an sume considerabile în vederea finanțării activității de subminare în aceste țări, se dedau la acțiuni care contravin celor mai elementare norme internaționale, acțiuni fără precedent în relațiile dintre state suverane și independente. În ceea ce privește România, lucrurile au ajuns pînă acolo încît guvernării americani, care-și zic pasămi-te „republicani”, și-au făcut obiceiul de a publica în fiecare an o declarație în care se aduc amare reproșuri poporului român că a alungat de pe tron dinastia Hohenzollernilor care — după cum se știe — a servit cu atîta promptitudine și conștiinciozitate interesele capitalului internațional.

Numai niște oameni care au pierdut simțul realității, mai pot crede că poporul român ca și celelalte popoare care au scuturat pentru totdeauna lanțurile robiei capitaliste, ar putea să-și pună din nou aceste lanțuri de dragul monopolizatorilor americani și al protejatorilor lor de felul Hohenzollernilor.

În cei zece ani de cînd România s-a eliberat din jugul imperialist, poporul român a muncit necontenit pentru a consolida noua sa orînduire socială și de stat, pentru a o face puternică și de neclintit.

Superioritatea lagărului democrat pe arena mondială este un fapt evident și incontestabil. Politica de pace a Uniunii Sovietice, a R. P. Chineze și a celorlalte țări ale lagărului democrat se bucură de un sprijin tot mai larg printre oamenii iubitori de pace din lumea întreagă.

Bărbăția și forța luptătorilor pentru pace din lumea întreagă își are izvorul în faptul că după al doilea război mondial mișcarea pentru pace a găsit un sprijin în cea mai puternică forță organizată pe care a cunoscut-o istoria — lagărul păcii, democrației și socialismului.

De aceea, întărirea continuă a lagărului democrației și socialismului este în zilele noastre sarcina primordială a apărării păcii în lume. **(Aplauze puternice).**

Pentru poporul român conștiința că face parte integrantă din marea lagăr al demo-

crăției și socialismului, în frunte cu Uniunea Sovietică, constituie un izvor de forță, de siguranță și încredere în viitor. **(Aplauze îndelungate).**

Poporul român vede în prietenia de nezdruccinat cu marea Uniune Sovietică chezașia succesului în lupta pentru victoria socialismului, chezașia independenței și libertății patriei noastre. Poporul nostru va întări și pe viitor prietenia de nezdruccinat dintre R.P.R. și U.R.S.S., frăția între poporul român și poporul sovietic eliberator și prieten. **(Aplauze puternice, ovații).** Poporul nostru va întări relațiile de prietenie și frăție cu China populară, cu toate țările de democrație populară. **(Aclamații, aplauze).**

Politica guvernului român de pace și de colaborare cu toate țările, indiferent de sistemul lor politic, este expresia firească și continuarea logică a politicii de construcție pașnică și de făurire a bineității a poporului, pe care o duce în interiorul țării. **(Vii aplauze).**

Roadele acestei politici externe sînt atîta de clare în țara noastră tuturor celor care-și iubesc patria și doresc pacea, înflorirea și fericirea ei. Niciodată România nu a avut atîta prieteni. La a zecea aniversare a eliberării patriei, asigurăm pe toți prietenii poporului român și în primul rînd poporul sovietic eliberator și popoarele țărilor democrat-populare că vom sta neclintiti la postul nostru de răspundere și vom contribui activ și plini de hîră la lupta mondială pentru pace și democrație, pentru triumful principiilor colaborării frățești între popoare. **(Aplauze prelungite, ovații).**

Trăiască 23 August, ziua eliberării patriei noastre! **(Aplauze puternice).**

Trăiască și înflorească Republica Populară Română! **(Aplauze puternice).**

Trăiască Partidul Muncitoresc Român, conducătorul și organizatorul tuturor victoriilor poporului muncitor. **(Aplauze puternice).** Trăiască guvernul Republicii Populare Române! **(Aplauze puternice).**

Trăiască marea Uniune Sovietică, eliberatoarea și prietena țării noastre! Trăiască în veci prietenia romîno-sovietică! **(Aplauze îndelungate, ovații).**

Trăiască marea și invincibilul lagăr al democrației și socialismului! **(Aplauze îndelungate).**

Trăiască pacea între popoare! **(Aplauze îndelungate. Publicul, în picioare, ovaționează pentru Partidul Muncitoresc Român, pentru Republica Populară Română și pentru Uniunea Sovietică, marea noastră eliberatoare și prietenă).**

Solemnitatea depunerii coroanelor de flori la monumentul eroilor sovietici

Duminică 22 august, la ora 10,30, cu prilejul celei de a zecea aniversări a eliberării României de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică, a avut loc solemnitatea depunerii coroanelor de flori la monumentul eroilor sovietici din Piața Eroilor și la mormintele eroilor sovietici și ale ostașilor romîni, căzuți în lupta pentru eliberarea patriei noastre.

La solemnitate au luat parte membri ai Comitetului raional de

partid, ai comitetului executiv al sfatului popular raional, reprezentanți ai organizațiilor de masă, precum și numeroși oameni ai muncii și delegații de pionieri din cadrul orașului.

În memoria ostașilor sovietici și romîni, care s-au jertfit pentru eliberarea patriei noastre de sub robia fascistă, toți cei prezenți la solemnitate au păstrat un moment de reculegere.

Atît la monumentul eroilor so-

vietici, cît și la cimitirul eroilor, au fost depuse coroane de flori din partea Comitetului raional P.M.R., a ziarului local „Steaua Roșie”, a organizațiilor de masă, a întreprinderilor și instituțiilor din oraș, a pionierilor, etc.

Pe fața fiecărui participant la solemnitate se putea citi adîncă recunoștință față de vitejii ostași sovietici, care, cu jertfa vieții lor, au eliberat patria noastră de sub robia fascistă.

Adunarea festivă consacrată celei de a 10-a aniversări a eliberării României

Sîmbătă la orele 19, în sala Casei raionale de cultură a avut loc adunarea festivă pentru sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării României.

La adunare au participat membri ai Comitetului raional de partid membri ai Comitetului executiv al sfatului popular raional, invitați ai organizațiilor de masă, oameni ai muncii, fruntași în producție, activiști de partid, etc.

Luînd cuvîntul, tovarășul Mărgineanu Ion, prim secretar al Comitetului raional de partid Alba, a subliniat că victoria Uniunii Sovietice asupra fascismului și eliberarea României a dat puțința poporului român să-și ia soarta în propriile sale mîini.

După ce a scos în relief însemnatele succese dobîndite în anii puterii populare de către cînsa muncitoare în alianță cu țărînimea muncitoare, sub conducerea partidului, vorbitorul a arătat că poporul nostru este adînc recunoscător gloriosului popor sovietic, gu-

vernului sovietic și P.C.U.S., al căror ajutor multilateral ne-a dat puțința să ducem patria noastră pe calea progresului, a fericirii.

Vorbitorul a arătat apoi că oamenii muncii din raionul nostru, alături de toți cei ce muncesc din întreaga țară, sînt convinși de justetea cauzei lor, și de aceea sînt hotărîți să nu-și precupețească forțele pentru victoria cauzei păcii în lumea întreagă, pentru a face din Republica Populară Română o țară înfloritoare.

Cuvintele tovarășului Mărgineanu au fost în dese rînduri subliniate de aplauzele îndelungate ale celor prezenți.

Participanții la adunarea festivă au salutat prin aplauze vii textul telegrammei adresate Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român și Consiliului de Miniștri al R.P.R.

În încheierea festivității a urmat un bogat program artistic.

În primul clișeu: Coloane de pionieri, alături de oamenii muncii, se îndreaptă spre cimitirul eroilor sovietici și a ostașilor romîni căzuți pentru eliberarea patriei.

În clișeul al doilea: Delegații de oameni ai muncii depun coroane de flori la monumentul eroilor sovietici.

Toate forțele pentru terminarea treieriișului

În întreg raionul nostru treieriișul păioaselor este în toi. Țăranii muncitori, mobilizați de către sfaturile populare și organizațiile de bază, folosesc fiecare clipă prielnică acestor munci, deoarece ei sînt conștienți că terminarea treieriișului crează posibilitatea începerii din timp a lucrărilor din campania agricolă de toamnă.

În numeroase comune și sate, unde sfaturile populare și organizațiile de bază au privit cu spirit de răspundere problema treieriișului, s-au luat din timp măsuri de a se transporta grîul la arie și garniturile de treier au funcționat cu toată capacitatea lor, treieriișul fiind terminat, sau în multe sate se găsește pe sfîrșit. În Alba-Iulia, Vințul de Jos-centru, Ciugud, Oarda de Jos și în alte comune și sate, de pildă, datorită buneii organizări a muncii și a activității sporite a agitatorilor pe care au dus-o în mijlocul țăranilor muncitori, mobilizîndu-i să folosească timpul prielnic, treieriișul a fost terminat.

Analizînd însă situația treieriișului pe raion, reiese că există încă lipsuri serioase în această direcție, că unele sfaturi populare și organizații de bază lasă în mod nepermis ca treieriișul să se desfășoare „de la sine”.

De o astfel de atitudine dă dovadă comitetul executiv al sfatului popular din comuna Berghin, unde pînă la data de 25 august abia s-a treierat 29%. Această rămînire în urmă își găsește explicația în modul defectuos și fără răspundere în care și desfășoară munca unii membri ai comitetului executiv. Președintele sfatului popular comunal, tovarășul Lidian Matei, își duce munca în mod sectar, lipsindu-se de ajutorul deputaților, al femeilor și tinerilor. Din această cauză țăranii muncitori nu sînt mobilizați spre a folosi întregul timp — din zorii zilei pînă noaptea — la treieriiș. Apoi au fost numeroase cazuri, cînd în plină zi batozele n-au funcționat, din cauză că nu s-a organizat treieriișul la arie. Lipsuri în această direcție a avut și organizația de bază din comună, fiindcă în foarte mică măsură a ajutat sfatul popular în îndeplinirea întocmai și la timp a acestei sarcini.

În condiții cu totul nesatisfăcătoare se desfășoară munca de strîngere a recoltei și în comuna Zlatna. Pe „motiv” că comuna Zlatna este oarecum o comună de

munte, comitetul executiv al sfatului popular comunal consideră că poate întîrzia oricît cu treieriișul și de aceea nici nu se preocupă intens de această problemă. Deși în comună seceriișul a fost terminat — și în unele locuri chiar demult — treieriișul nici n-a început. Această situație de nepermis dacă nu va fi lichidată, nu va duce la altceva decît la situația de anul trecut, cînd treieriișul a fost tîrîgînat pînă la începutul iernii. Comitetul executiv al sfatului popular, are datoria de a folosi cele mai corespunzătoare metode pentru începerea imediată a treieriișului. Trebuie lichidată tendința de a aștepta de pe o zi pe alta coacerea unor păioase tîrziu, iar batozele să se folosească la treieriișul păioaselor care sînt de mult secerate.

De asemenea, este necesar să se lichideze rămînera în urmă la treieriiș și în comunele Stremț, Benic, Mihail, Galda de Jos și altele, unde față de posibilitățile existente procentajul la treieriiș este scăzut. În comunele Stremț și Benic, de pildă, abia s-a treierat 34-37%. Cu toate acestea comitetele executive și organizațiile de bază rămîn indiferente față de asemenea situație.

În perioada actuală, cînd timpul este înaintat și fiecare zi poate aduce schimbarea vremii, terminarea treieriișului trebuie să constituie o sarcină de cea mai mare importanță. Comitetele executive ale sfaturilor populare și organizațiile de bază au datoria de a analiza temeinic cauzele rămînerii în urmă la treieriiș și pe baza constatărilor trebuie să ia toate măsurile pentru a lichida din rădăcini această stare de lucruri. Trebuie organizată în așa fel munca la arie ca batozele să funcționeze din plin, iar țăranii muncitori să fie mobilizați spre a ști din timp cînd treieră. Concomitenți cu ritmul treieriișului trebuie să se desfășoare și colectările.

O atenție deosebită trebuie dată pregătirilor pentru campania de toamnă. Țăranii muncitori trebuie mobilizați spre a efectua cu toate mijloacele de care dispun arăturile adînci de toamnă, lucrare de mare importanță pentru o recoltă bogată în anul viitor.

Să depunem toate forțele pentru a termina în cel mai scurt timp treieriișul, predînd în același timp în întregime cotele către stat!

Răsplata îmbelșugată a muncii în comun

Sărbătoare în gospodăria colectivă

Comuna Benic îmbrăcase haină de sărbătoare. De-a lungul drumului principal au fost înfipti lăstari de stejar. Ghirlandele făcute din frunze și flori împodobeau porțile gospodărilor din comună iar drapelele roșii și tricolore unduiau în adierea vîntului. Încă din zori, în ziua de 22 august, spre curtea gospodăriei colective „Partizanul Roșu”, se îndreptau grupuri de colectiviști, țărani cu gospodării individuale din comună și din satele vecine, precum și muncitori, intelectuali și pionieri. În această zi a avut loc într-un cadru festiv împărțirea avansurilor de 40%.

Colectiviștii cit și oaspeții au aplaudat îndelung pe colectivistul Micu Dumitru, care împreună cu familia sa a primit drept avans de 40% aproape 600 kg. grîu, peste 690 kg. fîn, 14 kg. miere de albine, 10 kg. lînă și alte produse. Carele încărcate cu roadele muncii trosneau sub greutatea săcilor de grîu, iar colectiviștii zîmbiau prietenoși oaspeților, mîndrindu-se că

munca lor depusă pe ogoarele gospodăriei, cu toate că timpul nu a fost atît de favorabil, a dat roade. Care pline de belșug au dus și colectiviștii Bucerzan Iosif, Hulea Partenie și alții.

După terminarea împărțirii avansurilor colectiviștii și participanții au asistat la un program artistic dat de elevii și studenții veniți în vacanță, în colaborare cu echipa cîminului cultural din comună. După program s-a încins o petrecere cîmpenească care a durat pînă seara tîrziu.

În aceeași zi de august colectiviștii din Benic au fost mărtorii unui nou eveniment. Pentru prima dată în comuna lor, în localul gospodăriei, s-a aprins „lampa lui Ilici”. Curentul electric născut din rotațiile turbinei de la microcentrala construită de muncitorii fațricii „Romsprit” a dat viață becului electric, iar lămpile de gaz au fost puse deoparte.

Impărțirea avansurilor la gospodăria colectivă „Nicolae Bălcescu”

Duminică spre amiază, în curtea gospodăriei colective „Nicolae Bălcescu” din satul Șard se adunaseră mulți oameni. Colectiviștii împreună cu familiile lor, precum și numeroși țărani muncitori cu gospodării individuale din sat au venit la sărbătoarea împărțirii avansurilor de 40%.

Gospodăria colectivă din Șard este una din gospodăriile cele mai tinere din raion. Au trecut abia 6 luni de la înființarea ei. În acest timp scurt însă colectiviștii au muncit cu multă însuflețire, astfel că la prima împărțire a avansurilor, colectiviștii au primit însemnate cantități de produse. Țăranul muncitor Meteș Cornel a intrat în gospodăria colectivă cu 75 ari teren. Cînd își lucra de unul singur acest teren, în cel mai bun caz reușea să recolteze 350—400 kg. grîu și o cantitate mică de porumb.

Muncind în gospodăria colectivă, el a dus acasă numai ca avans de 40% peste 400 kg. grîu, urmînd ca la împărțirea veniturilor să primească diferența. La aceasta se mai adaugă celelalte produse care i se cuvin, ca porumb, cartofi și altele, la care de asemenea se prevede o recoltă bogată.

Sînt pe deplin mulțumit de rezultatele obținute în gospodăria colectivă — a spus colectivistul Meteș Cornel — și m-am convins că drumul gospodăriei colective este cu adevărat drumul spre fericire și belșug.

După ce a fost prezentată darea de seamă asupra felului cum s-a desfășurat munca în cadrul gospodăriei colective de la înființare și pînă în prezent, colectiviștii Meteș Cornel, Brînză Florea și alții și-au transportat printre primii produsele acasă.

INFORMAȚIE

Ministerul Învățămîntului comunist:

În toate instituțiile de învățămînt: școli elementare, școli profesionale, școli medii, medii tehnice

și pedagogice, universități și institute, cursurile anului școlar 1954-1955 se vor deschide la data de 1 septembrie a.c.

Pe marginea consfăturii cadrelor didactice din raion

Educarea comunistă a utemiștilor și pionierilor — sarcină importantă

Educarea comunistă a utemiștilor și pionierilor constituie unul din factorii principali care asigură desfășurarea în bune condițiuni a procesului instructiv-educativ în școală, ușurează munca cadrelor didactice în formarea viitorilor constructori ai socializmului. Experiența a dovedit că activitatea desfășurată de organizațiile de tineret din școli, prin adunările de organizație, în taberile de curte, prin citirea presei, au contribuit în mare măsură la educarea copiilor și tineretului în spiritul moralei comuniste, combătîndu-se indisciplina.

Ca urmare a educației primite, utemiștii și pionierii din multe școli, pe lîngă că au obținut rezultate bune la învățătură, sub îndrumarea organizațiilor de tineret, au desfășurat o rodnică activitate de interes obștesc, colectînd deșuri, ocupîndu-se de creșterea viermilor de mătase și de altele. În unele școli planurile de muncă ale organizațiilor de tineret au fost incluse în planurile de muncă ale școlilor, lucru care a dus la o strînsă colaborare între conducerile școlilor și organizațiile de tineret.

Bine au muncit unitățile de pionieri din Ciugud, Zlatna, Stremț, Tăuți și unitatea de pionieri de la școala Nr. 1 elementară mixtă Alba-Iulia. În aceste unități instructorii superiori în colaborare cu direcțiunile școlilor au organizat diferite cercuri care au avut ca scop înarmarea copiilor cu noi cunoștințe.

În discuțiile care s-au purtat pe marginea raportului de activitate prezentat de Secțiunea de învățămînt a sfatului popular raional cu prilejul consfăturii raionale a cadrelor didactice a reieșit că raportul nu a oglindit suficient felul cum cadrele didactice s-au străduit să și ridice nivelul politic și cum organizațiile UTM. se ocupă de educarea comunistă a elevilor. De aceste lipsuri se face vinovat și comitetul raional UTM, care a avut o slabă preocupare față de problema educării comuniste a tineretului. Din această cauză la școala medie de băieți, unii utemiști nu în-

totdeauna au fost exemple demne de urmat pentru colegii lor. Organizația U.T.M. din această școală nu a combătut la timp manifestările de cosmopolitism, cit și comportările nesănătoase înafara școlii. Aceeași lipsă s-a manifestat și în activitatea organizației UTM de la școala medie de fete. La școala de 7 ani din Cricău, Vințul de Jos, Berghin și altele, din cauză că organizațiile U.T.M. nu s-au ocupat și nu au analizat în ședințe în mod permanent cum cadrele didactice tinere își însușesc experiența pedagogiei sovietice și metodele noi de muncă, unii profesori tineri au trecut la întrebuintarea metodei de intimidare a copiilor.

Nu întotdeauna instructorii superiori de pionieri au fost exemple în munca lor. Așa, de pildă, instructorul Trif Florian din Ighiu nu colaborează cu cadrele didactice. De multe ori acest instructor a săvîrșit abateri care nu au fost com-

bătute de organizația U. T. M. și nici de Comitetul raional UTM. Pe aceeași pantă greșită au călcat și instructorii de pionieri Boancă Otilia de la Benic, Oană Elena de la școala medie de fete și altele.

Lipsurile care s-au manifestat în activitatea instructorilor de pionieri se datoresc în mare măsură faptului că aceștia nu caută să și ridice nivelul politic, nu studiază diferite materiale de specialitate, iar comitetul raional U.T.M., respectiv secția școlii și pionieri, s-a mulțumit să analizeze fugitiv activitatea instructorilor, fără să facă un control eficace asupra felului cum aceștia își desfășoară munca.

Dacă în procesul de educare comunistă a cadrelor didactice tinere și a elevilor s-au manifestat asemenea lipsuri, apoi acestea se datoresc în mare măsură muncii superficiale desfășurate de activiștii comitetului raional U.T.M. Comitetul raional U. T. M. și mai mult,

Noutăți din comuna noastră

Pentru înfrumusețarea comunei

Încă de veacuri, prin mijlocul comunei Cricău curge un pîru care în perioada ploilor și a topirii zăpezii se revarsă, aducînd bolovani și pietriș, lucru care dă un aspect urît comunei.

Astăzi, cînd la conducerea treburilor obștești participă masele largi de oameni ai muncii, problema înfrumusețării comunei constituie una din preocupările permanente ale sfatului popular.

De curînd, în comună a avut loc o adunare populară unde, pe baza propunerilor făcute de țăranii muncitori, s-a luat hotărîrea ca pe o distanță de 4 km. apele pîrului să fie îndiguite, iar pe marginea lui să fie plantate diferite soiuri de salcie. De asemenea, în acea adunare populară s-a mai hotărît ca în mijlocul comunei să se amenajeze un parc, unde țăranii muncitori să și poată petrece timpul liber.

COROIU ION
corespondent voluntar

Activitate patriotică

Îndrumați de organizația de bază P. M. R. și de deputații sfatului popular, țăranii muncitori din satele Mereteu și Dealul Fierului — comuna Vințul de Jos — au amenajat și reparat prin muncă voluntară mai multe drumuri și poduri. Numai într-o singură zi în satul Mereteu un număr de peste 20 țărani muncitori au reparat două poduri și un drum pe o distanță de 6 km, evidențiindu-se în mod deosebit țăranii muncitori Itu Pavel, Bogățean Petru, Filipaș Iacob, Ursu Avram, Jicăreanu Ana și alții.

La fel și țăranii muncitori din satul Dealul Fierului, prestînd două zile muncă voluntară, au reparat un drum pe o distanță de peste 11 km. Primii care au răspuns acestei chemări în satul Dealul Fierului au fost țăranii muncitori Albu Gheorghe, Albu Ion, Albu Crăciun și mulți alții.

În urma reparării podurilor și drumurilor, țăranii muncitori au putut să și transporte în bune condițiuni recolta de pe cîmp.

Sînt însă unii oameni, de felul țăranilor muncitori Popa Vasile, Cănița Zafiu și Tomușca Octavian care, cu toată munca de lămurire, nu au contribuit cu nimic la repararea acestor drumuri și poduri.

TOMUȘCA NICOLAE
corespondent voluntar

biroul raional nu a analizat felul cum organizațiile U.T.M. din școli se ocupă de educația comunistă a tineretului, nu s-au ținut instrucțiuni temeinice cu secretarii organizațiilor U.T.M. din școli și atît aceștia cit și instructorii superiori, care au desfășurat o activitate slabă, n-au fost trași la răspundere pe linie organizatorică.

De asemenea, organizațiile de partid din școli, nu au analizat în ședințe felul cum organizațiile U.T.M. se achită de sarcini, nu au îndrumat îndeaproape munca acestora. La școala medie de fete tovarășul Chibelean Sever, secretarul organizației de bază P.M.R., nu a ajutat în mod permanent munca organizațiilor U.T.M. Acest lucru a dat naștere unor lipsuri care nu fac de loc cinste organizației.

Se apropie începerea noului an școlar. Pentru aceasta este necesar ca în viața organizațiilor U. T. M. să se producă o îmbunătățire radicală și acest lucru trebuie să-l facă comitetul raional U.T.M. împreună cu organizațiile de bază U.T.M.

L. DUMBRAVA

NOTE ȘI COMENTARIILE EXTERNE

O nouă înfrângere a diplomației americane

de G. RASSADIN

Zilele trecute s-a deschis cu mare pompă la Bruxelles conferința miniștrilor Afacerilor Externe ai celor șase țări din Europa occidentală care au semnat tratatul cu privire la „armata europeană”. După cum s-au exprimat unii observatori americani, conferința de la Bruxelles a avut drept scop „să pună capăt ezitărilor și tergiversărilor și să reînvie armata europeană”.

În după amiaza zilei de 22 august, conferința de la Bruxelles și-a încheiat lucrările. În comunicatul dat publicității, se recunoaște că miniștrii celor șase țări „nu au putut să cadă de acord”.

La comunicatul privitor la rezultatele conferinței de la Bruxelles sînt anexate două documente: textul proiectului francez de proces verbal, cuprinzînd amendamentele la tratatul cu privire la „armata europeană”, și răspunsul la aceste propuneri, întocmit în numele celor cinci miniștri ai celorlalte țări. Spaak a lăsat să se înțeleagă că declarația celor cinci miniștri este destinată francezilor și are drept scop să-i convingă de avantajele actualului tratat cu privire la „armata europeană”.

Amintim că conferința de la Bruxelles s-a deschis în condițiile în care cercurile guvernante ale S.U.A. cereau insistent Franței să ratifice cât mai grabnic tratatele de la Bonn și Paris. Asupra Franței au fost exercitate presiuni nu numai din partea Washingtonului ci și din partea Bonn-ului, unde revanșarzii vest-germani manifestă o vădită nerăbdare.

Dar, politica americano-bonnistă de reînviere a militarismului german a întâmpinat în Franța o re-

zistență hotărîită din partea forțelor național-patriotice.

Dacă timp de peste doi ani tratatul cu privire la „armata europeană” nu a fost ratificat de către parlamentul francez, aceasta se datorește faptului că majoritatea națiunii franceze a apărut și apăra cauza independenței naționale și a securității țării. De acest lucru nu puteau să nu țină seama și mulți parlamentari francezi.

În aceste condiții, unele cercuri politice din Franța au hotărît să recurgă la o serie de „amendamente” la tratatul de la Paris, pentru a atenua astfel opoziția față de acest tratat din partea unor anumite cercuri parlamentare.

Aceste amendamente la tratat care, firește, nu au modificat esența lui, ci s-au referit numai la forma și la amănunțele tratatului de la Paris, au fost prezentate la conferința de la Bruxelles de Mendès-France, primul ministru și ministru al Afacerilor Externe al Franței. Adenauer, sprijinit de cercurile guvernante ale S.U.A., a continuat să pledeze pentru lozincă sa: „Mai înainte ratificarea, iar apoi amendamentele”. Ministrul belgian al Afacerilor Externe, Spaak, recurgînd la tot felul de subterfugii diplomatice, a încercat fără succes să aplaneze contradicțiile ivite.

În ultima zi, la lucrările conferinței au intervenit fățiș diplomații americani. După cum s-a mai anunțat, la Bruxelles au sosit în grabă ambasadorul american Alger și trimisul S.U.A. pe lângă „Uniunea europeană a cărbunelui și oțelului”, Bruce. Diplomații americani nu s-au limitat la înțevederi cu

participanții la conferința de la Bruxelles în afara Ministerului Afacerilor Externe al Belgiei. După cum relatează ziarul din Bruxelles, în noaptea de 21 spre 22 august, Alger și Bruce au sosit la Ministerul Afacerilor Externe al Belgiei unde avea loc conferința celor șase miniștri. S-a făcut o pauză specială pentru ca diplomații americani să aibă posibilitatea „să convingă” pe unii miniștri. Acest amestec american nu a dat însă rezultatele pe care le aștepta Washingtonul, fapt pe care sînt nevoite să-l recunoască Statele Unite. Potrivit relatărilor corespondentului din Washington al agenției „France Presse”, după ce s-au primit primele știri despre încheierea conferinței de la Bruxelles, la Washington s-a creat impresia că s-a produs un eșec diplomatic.

Conferința de la Bruxelles a arătat că organizatorilor americani ai unei noi grupări militare agresive în Europa și acoliților lor din Europa le vine din ce în ce mai greu să manevreze și să ascundă opiniei publice esența agresivă a „comunității defensive europene” și primejdia renașterii Wehrmachtului revanșard în Germania occidentală. Acest lucru nu înseamnă însă că dușmanii păcii au renunțat la planurile lor mirșave. Este de așteptat ca Franța și celelalte țări ale Europei occidentale să aibă de suportat o nouă presiune din partea S.U.A.

Washingtonul va încerca și de acum înainte să impună Franței și celorlalte țări din Europa occidentală tratatul cu privire la „armata europeană”, al cărei schelet — potrivit uneltirilor clicii militariste americane — trebuie să devină Wehrmachtul. (Agerpres).

Un dar făcut monopolurilor americane

de I. FILIPPOV

La 16 august, președintele Eisenhower a semnat proiectul de lege cu privire la revizuirea impunerilor fiscale, proiect adoptat recent de Congresul S.U.A.

Presa burgheză americană și reprezentanții oficiali ai guvernului S.U.A. fac o reclamă zgomotoasă în jurul noii legi, numind-o „istorică”, „dreaptă” ș.a.m.d. Totodată, se fac încercări deosebit de intense de a prezenta noua lege drept o oarecare ușurare a povorii fiscale nemaipomenite, pe care trebuie s-o poarte astăzi pe umerii săi americanul de rînd, contribuabilul care plătește uriașele cheltuieli ale guvernului pentru cursa înarmărilor.

Dar pînă și o examinare fugitivă a principalelor articole ale acestei legi, al cărei text cuprinde aproximativ 1.000 pagini, arată că toate sporovăielile cu privire la „ușurarea” fiscală nu sînt altceva de-

cît demagogie de la un capăt la altul.

Noua lege conține într-adevăr articole care constituie o „ușurare” fiscală pentru unele categorii de contribuabili americani. Dar de aceste înlesniri beneficiază aproape exclusiv cei cu venituri mari, adică burghezia. Marea masă a contribuabililor, însă, adică oamenii muncii, este nevoită, ca și înainte, să poarte pe umerii săi uriașă povară fiscală. Pînă și presa monopolistilor americani, care laudă în fel și chip noua lege fiscală, este nevoită să recunoască că de pe urma ei profită nu contribuabilul american de rînd, ci numai virfurile capitaliste. Caracterul de clasă, exprimat fățiș, al acestor măsuri este atât de evident, încît înșiși re-

prezentanții cercurilor guvernante din S.U.A. sînt nevoiți să recunoască acest lucru.

Astfel, senatorul „independent” Morse a numit noua lege fiscală „un dar făcut marilor cercuri de afaceri americane”. Morse a declarat că el nu cunoaște nici o altă lege care să fi contrazis mai mult ca aceasta interesele contribuabililor de rînd din S.U.A. O caracterizare analogă a noii legi a fost făcută și de alți cîțiva membri ai Senatului și Camerei Reprezentanților, care reprezintă în Congresul S.U.A. partidul democrat.

Indiferent de motivele care au provocat aceste declarații, ele dovedesc odată mai mult că și în domeniul impunerilor fiscale guvernul și Congresul S. U. A. servesc monopolurile tot atât de docil ca și în celelalte probleme de politică internă și externă. (Agerpres).

Continuă încercările S. U. A. de a torpila armistițiul din Coreea

PEKIN (Agerpres). — Agenția China Nouă transmite: Un purtător de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Populare Chineze a făcut la 24 august o declarație în legătură cu încercările guvernului Statelor Unite de a desființa Comisia neutră de supraveghere a armistițiului în Coreea. În declarație se spune printre altele:

La 3 august, secretarul de stat al S.U.A. Dulles, a arătat că Statele Unite manifestă o atitudine favorabilă față de ideea încetării activității Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea. El a declarat că această chestiune va fi discutată, probabil, toamna aceasta în Adunarea Generală a O.N.U. Părerea noastră este că a-

ceastă declarație a lui Dulles a avut scopul vădit de a zădărnici acordul de armistițiu în Coreea, de a-i submina baza. Declarația lui Dulles exercită cea mai serioasă influență asupra armistițiului din Coreea. Guvernul Statelor Unite nu poate scăpa de răspunderea pentru aceasta.

În declarație se arată în continuare că încercările de a desființa Comisia neutră de supraveghere a armistițiului au scopul de a da guvernului S.U.A. posibilitatea de a introduce nestînjnit în Coreea de sud mari cantități de materiale de război suplimentare, de a spori efectivul trupelor lisînmaniste, de a agrava instabilitatea armistițiului în Coreea pentru a intensifica în-

cordarea internațională. Faptul că declarația lui Dulles a fost publicată după încheierea tratatelor dintre guvernul Statelor Unite și Li Sin Man cu privire la sporirea efectivului trupelor sud-coreene dovedește într-o măsură suficientă acest scop urmărit de guvernul Statelor Unite.

Sprijinind pe deplin declarația purtătorului de cuvînt al Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Populare Democrată Coreeană, Poporul chinez și oamenii iubitori de pace din întreaga lume nu vor permite guvernului Statelor Unite să-și aducă la îndeplinire planul de lichidare a Comisiei neutre de supraveghere a armistițiului în Coreea și să rupă acordul de armistițiu în Coreea.

Nota Ambasadei U. R. S. S. la Washington adresată Departamentului de stat al S. U. A.

MOSCOVA (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat în presă, în ianuarie a.c. a dispărut colaboratorul diplomatic al reprezentanței sovietice în Japonia, I. A. Rastvorov. Presa japoneză și cea americană au anunțat încă pe atunci că el se află în mîinile serviciului de spionaj american.

În decurs de șase luni, Guvernul S.U.A. nu a dat nici un răspuns la cererea respectivă de explicații a Guvernului Sovietic în legătură cu Rastvorov și abia la 13 august a comunicat că i s-a oferit în S.U.A. „azil politic”.

La 23 august, Ambasada U.R.S.S. la Washington a adresat Departamentului de stat al S.U.A. următoarea Notă:

„În legătură cu Nota din 13 august 1954 a Guvernului Statelor Unite ale Americii în care se comunică că fostul colaborator diplomatic al reprezentanței sovietice în Japonia, I. A. Rastvorov, i s-a acordat „azil politic” în S. U. A., Guvernul Sovietic consideră necesar să declare următoarele:

Încă din 15 februarie a. c. Guvernul Sovietic a sesizat oficial Guvernul S.U.A. în legătură cu I. A. Rastvorov. În această sesizare se arată că Rastvorov a dispărut la 24 ianuarie a.c., în ajunul plecării

sale din Tokio în U.R.S.S. și că, potrivit informațiilor presei japoneze și americane, el se află în mîinile organelor de spionaj americane.

În perioada care a urmat, Guvernul Sovietic s-a adresat în repetate rînduri Guvernului S.U.A. cerîndu-i explicații asupra locului unde se află Rastvorov. Dar pînă la primirea din partea Guvernului S.U.A. a sus-menționatei Note din 13 august, nu au fost primite nici un fel de informații cu privire la Rastvorov în legătură cu cererile Guvernului Sovietic.

Faptul că Guvernul S.U.A. a putut abia după șase luni să dea un răspuns Guvernului Sovietic la cererea sa din 15 februarie a.c. dovedește că organele americane care l-au dus pe Rastvorov din Japonia au încercat timp de aproape șapte luni să obțină ca el să refuze să se înapoieze în patrie.

Guvernul Sovietic consideră acest act de violență săvîrșit împotriva unui colaborator diplomatic sovietic ca o încălcare de către organele americane a normelor elementare îndeobște recunoscute ale dreptului internațional și declară că atribuie întreaga răspundere pentru asemenea acțiuni Guvernului Statelor Unite ale Americii”.

Situția din Brazilia

LONDRA (Agerpres). — TASS transmite:

Corespondentul agenției Reuter transmite din Rio de Janeiro că în scrisoarea găsită lângă corpul neînsușit al lui Vargas, fostul președinte al Braziliei, care s-a sinucis, el se referă la „opoziția din străinătate” față de măsurile guvernului „în domeniul petrolului și energiei electrice”.

După cum rezultă dintr-o altă știre din Rio de Janeiro a corespondentului agenției Reuter, demi-

sia președintelui Vargas s-a petrecut în condițiile „iminenței unui putch armat”.

RIO DE JANEIRO (Agerpres). — După cum transmite France Presse, în capitala Braziliei, Rio de Janeiro, și în orașele Belo Horizonte și Porto Alegre s-au produs turburări după moartea președintelui republicii, Getulio Vargas.

La Belo Horizonte, demonstrații au atacat consulatul american, pătrunzînd în clădire unde au provocat pagube.

Un deputat din parlamentul de la Bonn a trecut în R. D. Germană

BERLIN (Agerpres). — Ziarele publică un comunicat al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Democrată Germane, cu privire la trecerea în R. D. Germană a lui Schmidt-Wittmack, deputat în Bundestagul de la Bonn.

În comunicat se spune că deputatul din Bundestag, Karl-Franz Schmidt-Wittmack a solicitat guvernului Republicii Democrată Germane să le acorde lui, soției și fiicei sale, dreptul de azil în R. D. Germană. În comunicat se arată că, pe lângă dreptul de azil în R. D. Germană, Tui Schmidt-Wittmack i s-a acordat dreptul de activitate politică.

După cum se subliniază în comunicat, Schmidt-Wittmack este deputat în Bundestag din partea partidului lui Adenauer — Uniunea creștin-democrată (U.C.D.), membru în Comisia Bundestagului pentru problemele „comunității defensive europene”, în Comisia Bundestagului pentru „problemele pri-

vind întreaga Germanie”. De asemenea, el a deținut o serie de alte funcții în U.C.D.

★

BONN (Agerpres). — Agenția vest-germană D.P.A. anunță că grupul creștin democrat din dieta din Hamburg a fost convocat în ședință extraordinară și secretar pentru a examina cazul deputatului creștin democrat Schmidt Wittmack care, după cum s-a anunțat, a cerut și obținut azil în R. D. Germană.

Un purtător de cuvînt al grupului partidelor majoritare din dieta a declarat că trecerea deputatului Wittmack în R. D. Germană „ar putea avea pentru lumea occidentală consecințe mai grave decît cazul lui Otto John”. Fiind membru al unei comisii parlamentare atât de importantă ca aceea a C.D.E.-ului, a subliniat purtătorul de cuvînt, Wittmack cunoștea bine problemele „apărării” occidentale.

Obligațiunile C.E.C. 4 la sută cu cîștiguri

Cu începere de la 1 septembrie 1954, Casa de Economii și Consumațiuni pune la dispoziția populației un nou instrument de economisire: „Obligațiunile CEC 4 la sută cu cîștiguri”.

Ele reprezintă un plasament avantajos al disponibilităților bănești ale populației, deoarece la cele 7 trageri ce au loc în fiecare an se acordă 25.000 de cîștiguri în valoare totală de 14.101.200 lei.

La obligațiunile de 200 lei cîștigul poate fi de 35.000, 25.000, 10.000, 5.000 lei etc.

Emiterea acestui nou instrument

de economisire se înscrie pe linia sporirii avantajelor pe care Casa de Economii și Consumațiuni le acordă populației.

Obligațiunile CEC 4 la sută cu cîștiguri pot fi cumpărate la toate unitățile CEC, agențiile CEC — P.T.T.R., precum și la ghișeele CEC din întreprinderi, instituții, S.M.T., gospodării agricole de stat, gospodării agricole colective, întovărășiri, etc.

În comune obligațiunile CEC 4 la sută cu cîștiguri pot fi cumpărate de la împuțerniciții CEC.